

UTFYLLA, v. a. 2. Fylla i kanten, utåt; genom fyllning utåt åstadkomma. *U. en väg. Hela trädgården är u-llid i sjön. — Utfyllande*, n. 4.

UTFYLLNING, f. 2. 1) Arbetet, hvarigenom något utfylles. — 2) Ställe, som blifvit utfyllt; äfv. allt det, hvarmed något blifvit utfyllt. — 3) Se *Upplandning*.

UTFÅ, v. a. 2. (böjes som *Få*) Se *Utbekomma*. — Äfv. *Få út. — Utfående*, n. 4.

UTFÄKTA, v. a. 1. Fäkta till slut. *U. striden för sanning och rätt. — Äfv. Fäkta út.*

UTFÄLLA, v. a. 2. (kem.) Verka, att ett ämne fälles ur en lösning. — Äfv. *Fälla út. — Utfällande*, n. 4.

UTFÄLLNING, f. 2. (kem.) 1) Operation, verkning, då ett ämne utfälles. — 2) Sjelfva det ämne, som blifvit utfäldt.

UTFÄRD, c. 3. 1) Kortare resa ut ifrån hemmet. — 2) (gam.) Likfärd.

UTFÄRDA, v. a. 1. Utskrifva och i vederbörlig form utgifva något, som utgår ifrån regering, embetsmyndighet, och länder till efterrättelse. *U. ett påbud, ett förbud. U. en dom. Låta u. befallning om. . . — Utfärdande*, n. 4.

UTFÄSTA, v. a. 1. o. 2. Högtidligt och formligt utlofva, förbinda sig till. *U. en belöning af 10,000 r:dr för den, som uppfinner cirkelns kvadrering. U. ett pris för läplande. U. en summa till hemgift. — U. sig, v. r. Högtidligt eller formligt utlofva, förbinda sig, förpligta sig. U. sig till något. Jag u-ter mig att göra det.*

UTFÄSTANDE, n. 4. eller

UTFÄSTELSE, f. 3. Högtidligt och formligt utlofvande; hvad som sålunda utlofvas.

UTFÖR, utförr, prep. Betecknar rörelse: a) Nedåt en brant, sluttande yta, plan. *U. bergel, backen. Gå u. trappan. Störta, kasta sig u. en ättestupa. Det rinner u. väggen. När han var u. trappan, när han kommit ned utför t. — 2) Se *Nedför*, bem. 2. *Ro u. floden. — Adv. Se Utföre*.*

UTFÖRA, v. a. 2. 1) Föra, bära, ledsaga ut. *Jfr. Föra*, bem. 1, 2 o. 4. *U. saker ifrån staden på landet. Låta u. sakerna ur ett rum. U. en delinqvent till afrättsplatsen. — 2) Föra (varor) ur landet. U. jern, säd, trävaror. — Syn. Exportera. — 3) (sjöl.) I en båt utbringa och fastgöra (varptåg, varpankare). — 4) Verkställa, uträtta, fullborda. *U. en sak väl. U. ett uppdrag. U. en process, en sak*, såsom rättegångsbiträde föra ens talan i ett mål. *U. sin sak, sin talan*, försvara sin sak. *U. musik*, gifva, föredraga m. *U. en dans*, dansa den. — 5) Uttrycka, afhandla. *Väl u. sina tankar. Väl u. ett ämne, väl behandla det. — 6) Utsprida. U. elaka rykten om någon. — 7) U. i räkning* ell. blott *u.*, i kolumnen anteckna värdesbeloppet för en post. *Tio alnar kläde å 3 r:dr alnen u-s till . . . 30 r:dr. Han utför kostnaden till 100 r:dr. — Äfv. Föra út* (för bem. 1, 2, 3, 6, 7). — *Utförande*, n. 4.*

UTFÖRE, utföre, adv. Betecknar rörelse: a) Nedåt en brant, sluttande yta, plan. *Åka, gå u. Störta sig u. Hjelpa någon u.* (Fig. fam.) *Det går u. för honom*, hans ställning blir allt sämre, allt värre. — b) I riktning åt nedra ändan af ett föremål. *Skrifva u. — c) Nedåt kroppen. Ett laxemedel agerar u.*, verkar aföring. *Jfr. Uppföre. — Prep. Se Utför. Elfsven u.*

UTFÖRLIG, a. 2. Som upptager alla särskilda omständigheter, skäl, grunder, o. s. v. Säges både om person och sak. *U. berättelse, beskrifning. Han är mycket u. i den delen. — Syn. Omständiglig, Fullständig, Vidlyftig.*

UTFÖRLIGEN, adv. Se *Utförligt*.

UTFÖRLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara utförlig. — *Syn. Omständlighet, Fullständighet, Vidlyftighet.*

UTFÖRLIGT, adv. På ett utförligt sätt, med utförlighet. *U. berätta. — Syn. Omständligt, Fullständigt, Vidlyftigt.*

UTFÖRSEL, utförrels', m. sing. 1) Varors utförande till utländsk ort. *U. af spannmål. En vara, som är tillåten till u. — 2) Varor, som sålunda utföras. Värdet af u-n öfverstiger värdet af införseln. — Syn. (för begge bem.) Exportation.*

UTFÖRSELSPREMIE, utförrels-prémie, m. 3. Premie för utförseln af någon viss vara.

UTFÖRSELSTULL, m. 2. Tull för utgående varor.

UTFÖRSGÄFVOR, f. 1. pl. Sättet att föredraga (ett tal, o. s. v.). *En prest, som har goda u.*

UTFÖRSKAFFA, v. a. 1. Förskaffa en att utbekomma något.

UTFÖRSKUMMAD, a. 2. (pop.) Se *Utskummad*.

UTFÖRSSÄTT, n. 3. Sätt att utföra (ett ämne, musik, dans, en roll), att föredraga (ett tal), o. s. v.

UTFÖSA, v. a. 2. (fam.) Utdrifva. — Äfv. *Fösa út. — Utfösande*, n. 4.

UTGALLRA, v. a. 1. Afskilja det dåliga, odugliga från något. *U. skog*, borthugga uti densamma en del träd, så att den blir glesare. — Äfv. *Gallra út. — Utgallrande*, n. 4. o. *Utgallring*, f. 2.

UTGAMMAL, a. 2. Mycket gammal, orkeslös af ålder.

UTGIFNING, f. 2. Handlingen, händelsen, att något utgifves. *U. af penningar. Böckers u. af trycket.*

UTGIFT, f. 3. Penningar, som utgifvas eller böra utgifvas. *U-erna öfverstiga inkomsterna. Ha många, stora u-er. — U-spost.*

UTGIFTSBOK, f. 3. pl. — böcker. Räkenskapsbok, som upptager utgifter.

UTGIFTSKONTO, utgiftskånto, n. 4. eller

UTGIFTSRÄKNING, f. 2. Räkning, som upptager utgifter.

UTGIFVA, v. a. 3. (böjes som *Gifva*) 1) Gifva ifrån sig, utlemna. *U. mycket penningar. — 2) Utlemna bland allmänheten. U. sedlar, utlemna dem i allmänna rörelsen. U. af trycket* ell. blott *u.*, låta trycka och i bokhandeln eller enskilt utlemna (böcker, skrifter). — 3) Låta påbjuda till allmän efterlefnad. *U. en lag, en förordning. — 4) U. för*, (vanligen utan grund) framställa, omtala såsom, påstå att något är . . . *U. en nyhet för sann. Man u-ver honom för rik. U. en ting för sin tillhörighet. — Äfv. för alla bem. Gifva ell. Ge út. — U. sig, v. r. 1) Utlemna sig, offra sig. Christus har u-vit sig för oss. — 2) U. sig för*, utan grund påstå sig vara, kunna, o. s. v. *U. sig för grefve, för vitter, rik. U. sig för att kunna trolia. — Syn. Gifva sig út. — Utgifvande*, n. 4.

UTGIFVARE, m. 3. Den, som utgifver eller utgiftvit. *U-n af en revers. U-n af en bok, en tidning.*